

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2008/1/ES

ze dne 15. ledna 2008

o integrované prevenci a omezování znečištění

(kodifikované znění)

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 175 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice Rady 96/61/ES ze dne 24. září 1996 o integrované prevenci a omezování znečištění ⁽³⁾ byla několikrát podstatně změněna ⁽⁴⁾. Z důvodu srozumitelnosti a přehlednosti by měla být uvedena směrnice kodifikována.
- (2) Cíle a zásady politiky životního prostředí Společenství, které byly vytyčeny v článku 174 Smlouvy, spočívají zejména v prevenci, snižování a pokud možno úplném vyloučení znečištění, přičemž přednost mají zásahy prováděné přímo u zdroje znečištění, a v zajištění šetrného hospodaření s přírodními zdroji, v souladu se zásadou „znečišťovatel platí“ a se zásadou prevence znečištění.

(3) Pátý akční program pro životní prostředí, jehož obecný nástin schválila Rada a zástupci vlád členských států na zasedání Rady v usnesení ze dne 1. února 1993 o programu činnosti Společenství v oblasti životního prostředí a udržitelného rozvoje ⁽⁵⁾, považoval integrovaný přístup k omezování znečištění za prioritní součást úsilí o dosažení trvalejší rovnováhy mezi lidskou činností a socioekonomickým rozvojem na jedné straně a přírodními zdroji a regenerační schopností přírody na straně druhé.

(4) Uplatňování integrovaného přístupu ke snižování znečištění vyžaduje zásah na úrovni Společenství a přizpůsobení a doplnění právních předpisů Společenství, které se týkají prevence a omezování znečištění z průmyslových závodů.

(5) Směrnicí Rady 84/360/EHS ze dne 28. června 1984 o boji proti znečišťování ovzduší z průmyslových zařízení ⁽⁶⁾ byl zaveden obecný rámec pro požadavek, aby jakákoli činnost či podstatná úprava zařízení průmyslového charakteru, které mohou způsobit znečištění ovzduší byly vázány podmínkou povolení uděleného před jakoukoli operací.

(6) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/11/ES ze dne 15. února 2006 o znečišťování některými nebezpečnými látkami vypouštěnými do vodního prostředí Společenství ⁽⁷⁾ stanoví požadavek udělení povolení k vypouštění těchto látek.

(7) Ačkoli existují právní předpisy Společenství, které se vztahují k boji proti znečišťování ovzduší a k prevenci či minimalizaci vypouštění nebezpečných látek do vody, chybí dosud srovnatelné předpisy Společenství usilující o prevenci či minimalizaci emisí do půdy.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 97, 28.4.2007, s. 12.

⁽²⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 19. června 2007 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 17. prosince 2007.

⁽³⁾ Úř. věst. L 257, 10.10.1996, s. 26. Směrnice naposledy pozměněná nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006 (Úř. věst. L 33, 4.2.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ Viz příloha VI část A.

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 138, 17.5.1993, s. 1.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 188, 16.7.1984, s. 20. Směrnice ve znění směrnice 91/692/EHS (Úř. věst. L 377, 31.12.1991, s. 48).

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 64, 4.3.2006, s. 52.

- (8) Rozdílné přístupy k omezování emisí do ovzduší, vody či půdy mohou spíše podporovat přenos znečištění mezi těmito jednotlivými složkami, než aby chránily životní prostředí jako celek.
- (9) Účelem integrovaného přístupu k omezování znečištění je zabránit emisím do ovzduší, vody a půdy i se zřetelem na nakládání s odpady všude tam, kde je to možné, a tam, kde to možné není, alespoň minimalizovat vznik odpadů, aby bylo dosaženo vysoké úrovně ochrany životního prostředí jako celku.
- (10) Tato směrnice by měla vytvořit obecný rámec pro integrovanou prevenci a omezování znečištění. Zároveň by měla stanovit i opatření nezbytná k použití integrovaného přístupu k prevenci a omezování znečištění, tak aby bylo dosaženo vysoké úrovně ochrany životního prostředí jako celku. Integrovaný přístup k omezování znečištění by měl přispět k uplatnění zásady udržitelného rozvoje.
- (11) Ustanovení této směrnice by se neměla dotýkat ustanovení směrnice Rady 85/337/EHS ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí⁽¹⁾. Ani pokud je k udělení povolení nutné brát v úvahu ještě další informace či závěry získané podle ustanovení zmíněné směrnice, by nemělo být provádění směrnice 85/337/EHS touto směrnicí nijak dotčeno.
- (12) Členské státy by měly učinit nezbytné kroky zajišťující, aby provozovatelé průmyslových činností podle této směrnice jednali v souladu s obecnými zásadami vymezujícími určité základní povinnosti. K tomu účelu postačí, jestliže příslušné orgány vezmou zmíněné obecné zásady v úvahu při stanovování podmínek, na jejichž základě může být povolení uděleno.
- (13) U stávajících zařízení musí být některá z opatření přijímaných podle této směrnice učiněna po 30. říjnu 2007 a jiná od 30. října 1999.
- (14) V zájmu účinnějšího a účelnějšího řešení problémů znečištění by měl brát provozovatel v úvahu hlediska ochrany životního prostředí. Příslušná hlediska by měla být sdělena příslušnému orgánu či orgánům, aby si tyto orgány mohly před udělením povolení ověřit, že byla přijata veškerá vhodná opatření k prevenci či omezování znečištění. Podstatně odlišné postupy vyřizování žádostí o povolení by mohly vést k rozdílné úrovni jak ochrany životního prostředí, tak veřejného povědomí. Žádosti o povolení podle této směrnice by měly tudíž obsahovat určité minimální údaje.
- (15) Nejvyšší možné úrovně ochrany životního prostředí jako celku lze dosáhnout jen tehdy, budou-li postupy příslušných orgánů pro udělování povolení a jimi stanovené podmínky pro udělení povolení plně koordinovány.
- (16) Příslušný orgán či orgány by měly udělit či změnit jakékoli povolení pouze tehdy, budou-li přijata integrovaná opatření k ochraně ovzduší, vody a půdy.
- (17) V povolení by měla být zahrnuta veškerá nezbytná opatření ke splnění podmínek, jimiž je povolení vázáno, aby byla zajištěna vysoká úroveň ochrany životního prostředí jako celku. Bez dotčení postupu povolování se uvedená opatření mohou stát i součástí obecných závazných požadavků.
- (18) Mezní hodnoty emisí, parametry či ekvivalentní ukazatele technického charakteru by měly být založeny na nejlepších dostupných technikách, aniž by bylo předepsáno použití jediné určité techniky či technologie, a měly by brát v úvahu technické charakteristiky, zeměpisnou polohu a stav životního prostředí v místě, kde se nachází zařízení, jehož se postup udělení povolení týká. Ve všech případech by měla být v podmínkách, na jejichž základě je povolení udělováno, obsažena i opatření k minimalizaci dálkového či přeshraničního znečištění a zajištěna vysoká úroveň ochrany životního prostředí jako celku.
- (19) Je věcí členských států, aby stanovily, jakým způsobem je třeba vzít v úvahu technické charakteristiky dotčeného zařízení, jeho zeměpisnou polohu a stav životního prostředí v místě, kde se zařízení nachází.
- (20) Pokud určitá norma kvality životního prostředí vyžaduje splnění přísnějších podmínek, než jakých lze dosáhnout použitím nejlepší dostupné techniky, je zejména třeba, aby byly tyto mimořádné okolnosti zahrnuty do podmínek povolení, aniž by byla dotčena ostatní opatření, která mají být přijata v zájmu dodržení norem kvality životního prostředí.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 175, 5.7.1985, s. 40. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/35/ES (Úř. věst. L 156, 25.6.2003, s. 17).

- (21) Jelikož obsah pojmu „nejlepší dostupná technika“ podléhá vývoji, zejména v souvislosti s technickým rozvojem, měly by příslušné orgány tento vývoj sledovat, nebo být o něm informovány.
- (22) Změny stávajícího zařízení mohou být příčinou znečištění. Každá změna, která by mohla ovlivnit životní prostředí, by měla být proto oznámena příslušnému orgánu či orgánům. Podstatné změny zařízení musí být předem předmětem žádosti o povolení ve smyslu této směrnice.
- (23) Podmínky, pro něž je toto povolení udělováno, by měly být pravidelně sledovány a v případě nezbytnosti i aktualizovány. Za určitých okolností by měly být tyto podmínky znovu přezkoumány.
- (24) Efektivní účast veřejnosti na přijímání rozhodnutí by měla umožnit veřejnosti vyjádřit své názory a obavy, které mohou být pro tato rozhodnutí podstatné, a těm, kdo rozhodují, umožňuje vzít tyto názory a obavy v úvahu, čímž se zvyšuje zodpovědnost a transparentnost rozhodovacího procesu a přispívá k uvědomělému vztahu veřejnosti k otázkám životního prostředí a k veřejné podpoře učiněných rozhodnutí. Zejména musí mít veřejnost přístup k informacím o provozu zařízení a jejich případném dopadu na životní prostředí a ještě před přijetím rozhodnutí k informacím, které se týkají žádosti o povolení nových zařízení nebo žádosti o povolení podstatných změn nebo povolení samotných, jejich aktualizací, a k příslušným údajům získaným na základě monitorování.
- (25) Účast veřejnosti, včetně účasti sdružení, organizací a skupin, zejména nevládních organizací na ochranu životního prostředí, by proto měla být podporována, a to mimo jiné podporou vzdělávání veřejnosti v otázkách životního prostředí.
- (26) Dne 25. června 1998 Společenství podepsalo Úmluvu EHK OSN o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně ve věcech životního prostředí (dále jen „Aarhuská úmluva“). Jedním z cílů Aarhuské úmluvy je zaručit práva veřejnosti na účast při rozhodování o záležitostech životního prostředí, a přispět tak k ochraně práva na život v prostředí přiměřeném zdraví a blahu člověka.
- (27) Získávání a výměna informací o nejlepších dostupných technikách na úrovni Společenství by měly pomoci vyrovnat technologickou nerovnováhu v rámci Společenství, přispět k celosvětovému rozšíření mezních hodnot a metod používaných ve Společenství a napomoci členským státům při účinném provádění této směrnice.
- (28) Měly by být pravidelně vypracovávány zprávy o provádění a účinnosti této směrnice.
- (29) Tato směrnice se vztahuje na zařízení s významným potenciálem znečišťování, a tedy i šíření znečištění přes hranice států. Žádosti o povolení nových zařízení nebo podstatných změn stávajících zařízení s pravděpodobně významnými nepříznivými účinky na životní prostředí by bylo třeba konzultovat se sousedními státy. Žádosti týkající se takových návrhů nových zařízení či podstatných změn stávajících zařízení by měly být přístupné veřejnosti ve státech, které by mohly být postiženy.
- (30) Může se ukázat potřeba stanovit na úrovni Společenství mezní hodnoty emisí pro určité kategorie zařízení či skupiny znečišťujících látek, na které se tato směrnice vztahuje. Takové mezní hodnoty emisí by měl stanovit Evropský parlament a Rada v souladu s ustanoveními Smlouvy.
- (31) Ustanoveními této směrnice by neměla být dotčena ustanovení Společenství vztahující se na ochranu zdraví a bezpečnost při práci.
- (32) Touto směrnicí by neměly být dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení uvedených směrnic ve vnitrostátním právu stanovených v příloze VI části B,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Účel a oblast působnosti

Účelem této směrnice je docílit integrované prevence a omezování znečištění vznikajícího v důsledku činností, které jsou uvedeny v příloze I. Směrnice stanoví opatření, která mají vyloučit anebo, pokud to není možné, snížit emise z výše zmíněných činností do ovzduší, vody a půdy, včetně opatření týkajících se odpadu, v zájmu dosažení vysoké úrovně ochrany životního prostředí jako celku, aniž je dotčena směrnice 85/337/EHS a další příslušné předpisy Společenství.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se:

- 1) „látkou“ rozumí jakýkoli chemický prvek a jeho sloučeniny, s výjimkou radioaktivních látek ve smyslu směrnice Rady 96/29/Euratom ze dne 13. května 1996, kterou se stanoví základní bezpečnostní standardy na ochranu zdraví pracovníků a obyvatelstva před riziky vyplývajícími z ionizujícího záření⁽¹⁾, a geneticky modifikovaných organismů ve smyslu směrnice Rady 90/219/EHS⁽²⁾ ze dne 23. dubna 1990 o uzavřeném nakládání s geneticky modifikovanými mikroorganismy a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/18/ES ze dne 12. března 2001 o záměrném uvolňování geneticky modifikovaných organismů do životního prostředí⁽³⁾;
- 2) „znečištěním“ rozumí lidskou činností přímo či nepřímo způsobené vniknutí látek, vibrací, tepla nebo hluku do ovzduší, vody nebo půdy, které může být škodlivé lidskému zdraví nebo může nepříznivě ovlivnit kvalitu životního prostředí, které může vést ke škodám na hmotném majetku anebo omezit či narušit harmonii životního prostředí a další jiné zákonné způsoby využití životního prostředí;
- 3) „zařízením“ rozumí stacionární technická jednotka, ve které probíhá jedna či více činností uvedených v příloze I, a jakékoli další s tím přímo spojené činnosti, které po technické stránce souvisejí s činnostmi probíhajícími v dotyčném místě a mohly by ovlivnit emise a znečištění;
- 4) „stávajícím zařízením“ rozumí zařízení, které bylo ke dni 30. října 1999 podle právních předpisů platných před tímto dnem v provozu nebo byl jeho provoz povolen, nebo zařízení, které je předmětem žádosti o vydání povolení řádně podané u příslušného orgánu za předpokladu, že dotyčné zařízení nebylo uvedeno do provozu později než 30. října 2000;
- 5) „emisemi“ rozumí přímé nebo nepřímé uvolňování látek, vibrací, tepla nebo hluku z bodových nebo difúzních zdrojů v zařízení do ovzduší, vody či půdy;
- 6) „mezními hodnotami emisí“ rozumí objem vyjádřený pomocí určitých specifických parametrů, koncentrace nebo hladiny určité emise, která nemá být během jednoho či několika období překročena; mezní hodnoty emisí mohou být též stanoveny pro určité skupiny, druhy či kategorie látek, zejména pro ty, které jsou uvedeny v příloze III; mezní hodnoty emisí pro látky se za normálních okolností vztahují k bodu, kde emise zařízení opouštějí bez ohledu na jakékoli zředění při jejich zjišťování; v případě nepřímých výpustí do vody může být při určování mezních hodnot emisí pro příslušné zařízení vzat v úvahu čistící efekt úpravny vody za předpokladu, že je zaručena odpovídající úroveň ochrany životního prostředí jako celku a že výsledkem není vyšší stupeň znečištění životního prostředí, a to aniž by byla dotčena směrnice 2006/11/ES nebo další směrnice, které ustanovení zmíněné směrnice provádějí;
- 7) „normou kvality životního prostředí“ rozumí souhrn požadavků, které musí životní prostředí nebo jeho určitá část v daném čase splňovat a které jsou stanoveny právními předpisy Společenství;
- 8) „příslušným orgánem“ rozumí orgán či orgány nebo instituce, které jsou podle právních předpisů členských států odpovědné za plnění závazků vyplývajících z této směrnice;
- 9) „povolením“ rozumí část nebo celé znění písemného rozhodnutí (nebo několik takových rozhodnutí), které uděluje oprávnění k provozu celého zařízení nebo jeho části za předpokladu splnění určitých podmínek, jež zaručují, že zařízení vyhovuje požadavkům této směrnice; povolení se může vztahovat na jedno či několik zařízení anebo části zařízení, pokud jsou na stejném místě a provozované stejným provozovatelem;
- 10) „změnou provozu“ rozumí změna v povaze, funkci či rozsahu funkce zařízení, která může mít důsledky pro životní prostředí;
- 11) „podstatnou změnou“ rozumí změna provozu, která může mít podle názoru příslušného orgánu významné nepříznivé účinky na člověka nebo životní prostředí; pro účely této definice se každá změna nebo rozšíření provozu považují za podstatné, pokud změna nebo rozšíření samy o sobě dosahují prahových hodnot případně stanovených v příloze I;
- 12) „nejlepší dostupnou technikou“ rozumí nejúčinnější a nejpokročilejší stadium vývoje činností a jejich provozních metod dokládající praktickou vhodnost určité techniky jako základu pro stanovení mezních hodnot emisí, jejichž smyslem je předejít vzniku emisí, a pokud to není možné, alespoň tyto emise omezit a zabránit tak nepříznivým dopadům na životní prostředí jako celek;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 159, 29.6.1996, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 117, 8.5.1990, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná rozhodnutím Komise 2005/174/ES (Úř. věst. L 59, 5.3.2005, s. 20).

⁽³⁾ Úř. věst. L 106, 17.4.2001, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná nařízením (ES) č. 1830/2003 (Úř. věst. L 268, 18.10.2003, s. 24).

- a) „technikou“ rozumí jak používaná technologie, tak způsob, jakým je zařízení navrženo, budováno, udržováno, provozováno a vyřazováno z činnosti;
- b) „dostupnou technikou“ rozumí technika, která byla vyvinuta v měřítku umožňujícím její zavedení v příslušném průmyslovém odvětví za ekonomicky a technicky přijatelných podmínek s ohledem na náklady a přínosy, ať již tato technika je nebo není v příslušném členském státě používána či vyráběna, pokud je provozovateli za rozumných podmínek dostupná;
- c) „nejlepší“ rozumí neúčinnější z hlediska dosažení vysoké úrovně ochrany životního prostředí jako celku.

Při určování nejlepší dostupné techniky je třeba věnovat zvláštní pozornost hlediskům uvedeným v příloze IV;

- 13) „provozovatelem“ rozumí jakákoli fyzická nebo právnická osoba, která zařízení provozuje nebo řídí, nebo, pokud to vyžadují vnitrostátní právní předpisy, na kterou byla přenesena rozhodující hospodářská pravomoc nad technickou funkcí zařízení;
- 14) „veřejností“ rozumí jedna nebo více fyzických nebo právnických osob a jejich sdružení, organizace nebo skupiny v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo zvyklostmi;
- 15) „dotčenou veřejností“ rozumí veřejnost, která je nebo by mohla být ovlivněna rozhodováním ohledně udělení nebo aktualizace povolení nebo podmínek povolení, nebo která má na tomto rozhodování určitý zájem; pro účely této definice se předpokládá, že nevládní organizace podporující ochranu životního prostředí a splňující požadavky vnitrostátních právních předpisů mají na tomto rozhodování zájem.

Článek 3

Obecné zásady základních povinností provozovatele

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření k tomu, aby příslušné orgány zajistily provoz zařízení takovým způsobem, aby:

- a) byla učiněna všechna vhodná preventivní opatření proti znečišťování, zejména využitím nejlepší dostupné techniky;
- b) nedocházelo k významnému znečišťování;

- c) se předcházelo vzniku odpadů v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2006/12/ES ze dne 5. dubna 2006 o odpadech ⁽¹⁾; jestliže odpady vznikají, jsou využívány, anebo, pokud využití není technicky a ekonomicky možné, jsou odstraněny s vyloučením či omezením jakýchkoli dopadů na životní prostředí;
- d) byla energie využívána účinně;
- e) byla přijata nezbytná opatření, která mají předcházet výskytu havárií a omezovat jejich následky;
- f) byla přijata nezbytná opatření, aby po úplném ukončení činnosti bylo možné zabránit jakémukoli riziku znečištění a bylo možné místo ukončeného provozu navrátit zpět do uspokojivého stavu.

2. Ke splnění ustanovení tohoto článku postačí, jestliže členské státy zajistí, aby příslušné orgány vzaly při stanovení podmínek pro udělení povolení v úvahu obecné zásady uvedené v odstavci 1.

Článek 4

Povolení pro nová zařízení

Členské státy přijmou nezbytná opatření zajišťující, že žádné nové zařízení nebude provozováno bez povolení uděleného v souladu s touto směrnicí, aniž jsou dotčeny výjimky uvedené ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2001/80/ES ze dne 23. října 2001 o omezení emisí některých znečišťujících látek do ovzduší z velkých spalovacích zařízení ⁽²⁾.

Článek 5

Požadavky pro udělení povolení pro stávající zařízení

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření zajišťující, že se příslušné orgány na základě povolení podle článků 6 a 8 nebo na základě přezkoumání, případně aktualizace podmínek postarají, aby stávající zařízení bylo provozováno v souladu s požadavky článků 3, 7, 9, 10, 13, čl. 14 písm. a) a b) a čl. 15 odst. 2 do 30. října 2007, aniž jsou dotčeny zvláštní předpisy Společenství.

2. Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby se články 1, 2, 11, 12, čl. 14 písm. c), čl. 15 odst. 1 a 3, články 17 a 18 a čl. 19 odst. 2 používaly na stávající zařízení, počínaje dnem 30. října 1999.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 114, 27.4.2006, s. 9.

⁽²⁾ Úř. věst. L 309, 27.11.2001, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Rady 2006/105/ES (Úř. věst. L 363, 20.12.2006, s. 368).

Článek 6

Žádosti o povolení

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření zajišťující, aby žádost o povolení podaná u příslušného orgánu obsahovala popis:

- a) zařízení a jeho činnosti;
- b) surovin a pomocných materiálů, dalších látek a energie, která je v zařízení používána anebo jím produkována;
- c) zdrojů emisí ze zařízení;
- d) podmínek staveniště zařízení;
- e) charakteru a množství předpokládaných emisí ze zařízení do jednotlivých složek prostředí, jakož i významných účinků těchto emisí na životní prostředí;
- f) navrhované technologie a dalších metod určených pro předcházení nebo, pokud to není možné, ke snížení emisí ze zařízení;
- g) opatření, je-li to nutné, k předcházení vzniku odpadů a k využití odpadů, které v zařízení vznikají;
- h) dalších opatření plánovaných k dodržování obecných pravidel základních povinností provozovatele podle ustanovení článku 3;
- i) opatření plánovaných k monitorování emisí do životního prostředí;
- j) hlavních náhradních řešení, jsou-li taková, prověřených žadatelem, ve formě přehledu.

Žádost o povolení musí též obsahovat shrnutí údajů, bez technických podrobností a odborných termínů, které jsou uvedeny v písm. a) až j).

2. Pokud informace podaná v souladu s požadavky směrnice 85/337/EHS nebo bezpečnostní zpráva vypracovaná v souladu se směrnicí Rady 96/82/ES ze dne 9. prosince 1996 o kontrole

nebezpečí závažných havárií s přítomností nebezpečných látek⁽¹⁾ nebo informace poskytnutá v souladu s jiným právním předpisem splňuje některý z požadavků tohoto článku, je možné tuto informaci do žádosti zahrnout nebo ji k žádosti přiložit.

Článek 7

Integrovaný přístup k vydávání povolení

Členské státy přijmou nezbytná opatření k tomu, aby v případě, že se povolovacího řízení účastní více než jeden příslušný orgán, byly podmínky pro udělení povolení a povolovací řízení plně zkoordinovány, aby byl zaručen účinný integrovaný přístup všech orgánů, které jsou pro toto řízení příslušné.

Článek 8

Rozhodnutí

Aniž jsou dotčeny požadavky stanovené předpisy jednotlivých členských států či Společenství, udělí příslušný orgán povolení obsahující podmínky, jejichž splnění zaručí, že zařízení vyhovuje požadavkům této směrnice; pokud tyto podmínky splněny nejsou, orgán odmítne povolení vydat.

Veškerá udělená povolení i povolení pozměněná musí obsahovat podrobné údaje o opatřeních učiněných na ochranu ovzduší, vody a půdy, jak ukládá tato směrnice.

Článek 9

Podmínky povolení

1. Členské státy zajistí, aby v povolení byla uvedena veškerá opatření nutná ke splnění požadavků pro udělení povolení podle článků 3 a 10, jejichž smyslem je dosažení vysoké úrovně ochrany životního prostředí jako celku prostřednictvím ochrany ovzduší, vody a půdy.

2. V případě nového zařízení nebo podstatné změny zařízení, na které se vztahuje článek 4 směrnice 85/337/EHS, je pro udělení povolení nutno vzít v úvahu i veškeré takto získané příslušné informace či závěry učiněné podle článků 5, 6 a 7 uvedené směrnice.

3. Povolení obsahují mezní hodnoty emisí pro znečišťující látky, zejména pro látky uvedené v příloze III, které by mohly být emitovány z dotyčného zařízení ve významném množství, se zřetelem k jejich povaze a možnosti přenosu z jedné složky do druhé (vody, ovzduší a půdy). V případě nutnosti bude povolení obsahovat i odpovídající požadavky na ochranu půdy a podzemní vody, jakož i opatření k nakládání s odpady, které v zařízení vznikají. Mezní hodnoty mohou být případně doplněny nebo nahrazeny rovnocennými parametry nebo jinými technickými opatřeními.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 10, 14.1.1997, s. 13. Směrnice naposledy pozměněná nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).

U zařízení uvedených v příloze I bodu 6.6 musí stanovení mezních hodnot emisí podle tohoto odstavce brát v úvahu i praktická hlediska provozu zařízení těchto kategorií.

Pokud jsou emise skleníkových plynů ze zařízení uvedeny v příloze I směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství⁽¹⁾ ve vztahu k činnosti prováděné v uvedeném zařízení, povolení neobsahuje mezní hodnoty emisí pro přímé emise uvedeného plynu, ledaže je to nezbytné pro zajištění toho, že se nezpůsobí žádné podstatné místní znečištění životního prostředí.

Členské státy se mohou rozhodnout, že pro činnosti uvedené v příloze I směrnice 2003/87/ES nestanoví požadavky týkající se energetické účinnosti s ohledem na spalovací jednotky nebo jiné jednotky emitující oxid uhličitý v místě, kde se zařízení nachází.

Pokud je to nezbytné, příslušné orgány patřičně pozmění povolení.

Třetí, čtvrtý a pátý pododstavec se nevztahuje na zařízení dočasně vyňatá ze systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství v souladu s článkem 27 směrnice 2003/87/ES.

4. Aniž je dotčen článek 10, mezní hodnoty emisí, rovnocenné parametry a jiná technická opatření uvedená v odstavci 3 vycházejí z nejlepší dostupné techniky, se zřetelem k technickým charakteristikám dotčeného zařízení, k jeho zeměpisné poloze a podmínkám životního prostředí v místě, kde se zařízení nachází, aniž by však bylo předepsáno použití jakékoli konkrétní metody či technologie. Ve všech případech podmínky povolení obsahují ustanovení týkající se minimalizace dálkového přenosu znečištění či znečištění přesahujícího hranice států a zajištění vysoké úrovně ochrany životního prostředí jako celku.

5. Povolení obsahuje vhodné požadavky týkající se monitorování výпустů, s uvedením podrobností metody a frekvence měření, postupu vyhodnocování a povinnosti předkládat příslušnému orgánu údaje nutné k ověření souladu s povolením.

U zařízení uvedených v příloze I bodu 6.6 mohou být u opatření vztahujících se k tomuto odstavci brány v úvahu i náklady a přínos těchto opatření.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2004/101/ES (Úř. věst. L 338, 13.11.2004, s. 18).

6. Povolení obsahuje opatření pro případ situací odlišných od normálních provozních podmínek. Proto tam, kde existuje riziko poškození životního prostředí, musí být učiněna vhodná opatření týkající se spouštění, neúmyslného úniku látek, krátkodobých přerušení a definitivního ukončení provozu zařízení.

Povolení může též obsahovat dočasné výjimky z požadavků uvedených v odstavci 4, jestliže plán nápravných opatření schválený příslušným orgánem zaručuje splnění těchto požadavků do šesti měsíců a jestliže posuzovaný projekt vede ke snížení znečištění.

7. Povolení může obsahovat další zvláštní podmínky, jejichž splnění v rámci této směrnice považuje členský stát či příslušný orgán za vhodné.

8. Aniž je dotčena povinnost udělit povolení podle této směrnice, mohou členské státy předepsat určité požadavky pro určité kategorie zařízení formou obecně závazných pravidel místo zařazení těchto požadavků do podmínek jednotlivých povolení, a to za předpokladu, že bude zajištěn integrovaný přístup a odpovídající vysoká úroveň ochrany životního prostředí jako celku.

Článek 10

Nejlepší dostupná technika a normy kvality životního prostředí

Pokud určitá norma kvality životního prostředí vyžaduje dodržení přísnějších podmínek, než jakých lze dosáhnout použitím nejlepší dostupné techniky, je především nutno tato mimořádná opatření v povolení uvést, a to bez dotčení ostatních opatření, která mohou být v zájmu dosažení souladu s normami kvality životního prostředí učiněna.

Článek 11

Vývoj nejlepší dostupné techniky

Členské státy zajistí, aby příslušný orgán sledoval vývoj nejlepší dostupné techniky, nebo aby o něm byl informován.

Článek 12

Změny zařízení uskutečňované provozovatelem

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření zajišťující to, aby provozovatel vždy uvědomil příslušné orgány o jakýchkoli plánovaných změnách v provozu. V případě nutnosti provedou příslušné orgány úpravu povolení anebo podmínek povolení.

2. Členské státy přijmou nezbytná opatření zajišťující, aby žádná podstatná změna, kterou provozovatel plánuje, se neuskutečnila bez povolení uděleného v souladu s touto směrnicí. Žádost o povolení a rozhodnutí příslušného orgánu se musí vztahovat na části zařízení a hlediska uvedená v článku 6, které mohou být takovou změnou ovlivněny. Příslušná ustanovení článku 3, článků 6 až 10 a čl. 15 odst. 1, 2 a 3 se použijí přiměřeně.

Článek 13

Přezkoumání a aktualizace podmínek povolení příslušným orgánem

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření zajišťující, aby příslušné orgány pravidelně přezkoumávaly a v případě nutnosti aktualizovaly podmínky povolení.

2. Přezkoumání je nutno bezpodmínečně provést, jestliže:
- znečištění působené zařízením je tak značné, že je nutné znovu prověřit mezní hodnoty emisí uvedené v povolení anebo do povolení zahrnout mezní hodnoty nové;
  - podstatné změny v oblasti nejlepší dostupné techniky umožňují významně snížit emise bez vynaložení nadměrných nákladů;
  - bezpečnost provozu zařízení nebo některé činnosti s tím spojené vyžadují, aby byla použita jiná technika či jiné metody;
  - vyžadují to nová ustanovení právních předpisů Společenství nebo vnitrostátních právních předpisů.

Článek 14

Dodržování podmínek povolení

Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění, aby:

- provozovatel při provozu zařízení dodržoval podmínky povolení;
- provozovatel pravidelně informoval příslušný orgán o výsledcích monitorování výпустů a neprodleně oznámil

jakoukoli událost nebo nehodu, která významně postihuje životní prostředí;

- provozovatelé zařízení poskytovali představitelům příslušného orgánu veškerou nezbytnou pomoc při jakékoli inspekci zařízení, při odebrání vzorků a shromažďování veškerých potřebných informací, které jsou pro plnění povinností v rámci této směrnice pro inspektory nezbytné.

Článek 15

Přístup k informacím a účast veřejnosti na povolovacím řízení

1. Členské státy zajistí, aby dotčená veřejnost dostávala včasné a účinné možnosti účasti na řízeních ohledně:

- vydávání povolení pro nová zařízení;
- vydávání povolení pro podstatné změny;
- aktualizace povolení nebo podmínek povolení pro zařízení v souladu s čl. 13 odst. 2 písm. a).

Pro tuto účast platí postup stanovený v příloze V.

2. Výsledky monitorování výпустů ve smyslu podmínek pro vydání povolení podle článku 9, které jsou v držení příslušného orgánu, jsou rovněž zpřístupněny veřejnosti.

3. Ustanovení odstavců 1 a 2 se použijí s výhradou omezení stanovených v čl. 4 odst. 1, 2 a 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí⁽¹⁾.

4. Po přijetí rozhodnutí uvědomí příslušný orgán veřejnost v souladu s příslušnými postupy a zpřístupní jí tyto informace:

- obsah rozhodnutí včetně kopie povolení a podmínek povolení a případných následných aktualizací a
- po posouzení názorů a obav vyjádřených dotčenou veřejností, důvody a úvahy, na kterých je rozhodnutí založeno, včetně informací o procesu účasti veřejnosti.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 41, 14.2.2003, s. 26.

Článek 16

Přístup k právní ochraně

1. Členské státy zajistí, aby v souladu s příslušnými předpisy vnitrostátního práva příslušníci dotčené veřejnosti měli možnost dosáhnout přezkoumání soudem nebo jiným nezávislým a nestranným orgánem zřízeným ze zákona a mohli tak napadat hmotnou nebo procesní zákonnost jakýchkoli rozhodnutí, aktů nebo nečinnosti podléhajících ustanovením o účasti veřejnosti obsaženým v této směrnici jestliže:

- a) mají dostatečný zájem, nebo
- b) namítají porušování práva v případech, kdy to správní řád členského státu požaduje jako předběžnou podmínku.

2. Členské státy stanoví, v jaké fázi mohou být rozhodnutí, akty nebo nečinnost napadeny.

3. To, co představuje dostatečný zájem a porušování práva, určí členské státy v souladu s cílem poskytnout zúčastněné veřejnosti široký přístup k právní ochraně. K tomuto účelu je zájem jakékoli nevládní organizace podporující ochranu životního prostředí a splňující požadavky vnitrostátních právních předpisů pokládán pro účely písmena a) odstavce 1 za dostatečný.

Pro účely písmena b) odstavce 1 se rovněž předpokládá, že tyto organizace mají práva, která mohou být porušována.

4. Ustanovení tohoto článku nevylučují možnost předběžného přezkoumání správním orgánem a neovlivní požadavek, aby tam, kde to vyžaduje vnitrostátní právní řád, byly před předáním věci k soudnímu přezkoumání vyčerpány postupy správního přezkoumání.

Každé takové řízení musí být spravedlivé, nestranné a včasné a nesmí být nepřiměřeně nákladné.

5. K dalšímu zlepšení účinnosti ustanovení tohoto článku členské státy zajistí, aby byly veřejnosti poskytnuty praktické informace o přístupu k postupům správního a soudního přezkoumání.

Článek 17

Výměna informací

1. S cílem umožnit výměnu informací přijmou členské státy nezbytná opatření, aby každé tři roky, poprvé před 30. dubnem 2001, předložily Komisi reprezentativní údaje o mezních hodnotách, které stanovily pro určité kategorie činností podle

přílohy I, a případně též informace o nejlepší dostupné technice, z níž byly zmíněné hodnoty odvozeny, především v souladu s ustanovením článku 9. Navazující další zprávy pak tyto údaje doplní postupy podle odstavce 3 tohoto článku.

2. Mezi členskými státy a odvětvími průmyslu, které přicházejí v úvahu, zorganizuje Komise výměnu informací o nejlepší dostupné technice, s ní souvisejícím monitorování a též o vývoji v obou zmíněných oblastech.

Komise každé tři roky zveřejní výsledky této výměny informací.

3. Členské státy podávají v tříletých intervalech, počínaje obdobím od 30. října 1999 do 30. října 2002, Komisi informace o provádění této směrnice, a to v podobě zprávy. Zpráva se vypracovává na základě dotazníku nebo osnovy, které sestaví Komise v souladu s postupem stanoveným v čl. 6 odst. 2 směrnice Rady 91/692/EHS ze dne 23. prosince 1991, kterou se normalizují a racionalizují zprávy o provádění některých směrnic týkajících se životního prostředí⁽¹⁾. Dotazník nebo osnova se členským státům odešle šest měsíců před začátkem období, jehož se zpráva týká. Komisi se zpráva odešle do devíti měsíců od konce tříletého období, jehož se týká.

Komise zveřejní zprávu o provádění této směrnice v celém Společenství do devíti měsíců od obdržení zpráv z členských států.

Komise předkládá zprávu o provádění této směrnice v celém Společenství Evropskému parlamentu a Radě doplněnou o případné návrhy.

4. Členské státy zřídí nebo určí orgán či orgány odpovědné za výměnu informací podle ustanovení odstavců 1, 2 a 3 a uvědomí o tom Komisi.

Článek 18

Účinky přesahující hranice států

1. Je-li si členský stát vědom, že by provoz určitého zařízení mohl mít závažný nepříznivý vliv na životní prostředí v jiném členském státě, nebo pokud členský stát, který by mohl být významně zasažen, o to požádá, předá členský stát, na jehož území byla podána žádost o povolení podle článku 4 nebo čl. 12 odst. 2, druhému členskému státu veškeré informace, které musí sdělit nebo zpřístupnit podle přílohy V, a to ve stejnou dobu, kdy je zpřístupní vlastním státním příslušníkům. Tato informace poslouží jako podklad pro jakékoli nezbytné konzultace v rámci dvoustranných vztahů mezi těmito členskými státy na základě vzájemnosti a rovnoprávnosti.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 377, 31.12.1991, s. 48. Směrnice pozměněná nařízením (ES) č. 1882/2003.

2. V rámci svých dvoustranných vztahů členské státy zajistí, aby v případech uvedených v odstavci 1 byly žádosti po přiměřenou dobu též zpřístupněny veřejnosti členského státu, který by mohl být znečištěním postizen, aby bylo možno takto využít práva na podání připomínek předtím, než příslušný orgán dospěje k rozhodnutí.

3. Při rozhodování o žádosti o povolení musí příslušný orgán brát v úvahu výsledky veškerých konzultací podle odstavců 1 a 2.

4. Příslušný orgán uvědomí každý členský stát, s nímž byly vedeny konzultace podle odstavce 1, o rozhodnutí o žádosti a poskytne mu informace podle čl. 15 odst. 4. Tento členský stát přijme nezbytná opatření, aby zajistil zpřístupnění těchto informací vhodným způsobem dotčené veřejnosti na svém území.

Článek 19

Mezní hodnoty emisí Společenství

1. Jestliže byla shledána potřeba opatření na úrovni Společenství, a to zejména na základě výměny informací podle ustanovení článku 17, Evropský parlament a Rada na návrh Komise a v souladu s postupy určenými Smlouvou stanoví mezní hodnoty emisí pro:

a) kategorie zařízení uvedené v příloze I, s výjimkou skládek spadajících pod body 5.1 a 5.4 zmíněné přílohy,

a

b) znečišťující látky uvedené v příloze III.

2. Pokud neexistují mezní hodnoty emisí Společenství stanovené podle této směrnice, použijí se jako minimální mezní hodnoty emisí podle této směrnice pro zařízení vyjmenovaná v příloze I příslušné mezní hodnoty emisí, které jsou uvedeny ve směrnících vyjmenovaných v příloze II a v dalších právních předpisech Společenství.

3. Aniž jsou dotčeny požadavky této směrnice, technické požadavky pro skládky spadající do bodů 5.1 a 5.4 podle

přílohy I, byly stanoveny ve směrnici Rady 1999/31/ES ze dne 26. dubna 1999 o skládkách odpadů ⁽¹⁾.

Článek 20

Přechodná ustanovení

1. Do doby, než budou příslušnými orgány přijata opatření požadovaná podle článku 5 této směrnice, platí ve stávajících zařízeních pro činnosti uvedené v příloze I ustanovení směrnice 84/360/EHS, ustanovení článků 4, 5 a čl. 6 odst. 2 směrnice 2006/11/ES a příslušná ustanovení pro systém udělování povolení, která jsou obsažena ve směrnících vyjmenovaných v příloze II, aniž jsou dotčeny výjimky stanovené ve směrnici 2001/80/ES.

2. Příslušná ustanovení týkající se systému udělování povolení, obsažená ve směrnících vyjmenovaných v příloze II, se nepoužijí na zařízení, která nejsou stávajícími zařízeními ve smyslu čl. 2 bodu 4 v souvislosti s činnostmi uvedenými v příloze I.

3. Směrnice 84/360/EHS se zrušuje ke dni 30. října 2007.

Bude-li to nutné, pozmění Rada, nebo Evropský parlament a Rada na návrh Komise příslušná ustanovení směrnic vyjmenovaných v příloze II, aby byla přede dnem 30. října 2007 přizpůsobena požadavkům této směrnice.

Článek 21

Sdělení

Členské státy sdělí Komisi znění hlavních vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 22

Zrušení

Směrnice 96/61/ES ve znění aktů uvedených v příloze VI části A se zrušuje, aniž jsou dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení uvedených směrnic ve vnitrostátním právu stanovených v příloze VI části B.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 182, 16.7.1999, s. 1. Směrnice ve znění nařízení (ES) č. 1882/2003.

Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze VII.

Článek 24

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

Ve Štrasburku 15. ledna 2008.

Článek 23

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Za Evropský parlament

předseda

H.-G. PÖTTERING

Za Radu

předseda

J. LENARČIČ

PŘÍLOHA I

KATEGORIE PRŮMYSLOVÝCH ČINNOSTÍ PODLE ČLÁNKU 1

1. Tato směrnice se nevztahuje na zařízení nebo části zařízení, které se používají k výzkumu, vývoji a zkoušení nových výrobků a postupů.
2. Níže uváděné prahové hodnoty jsou obecně udávány ve vztahu k výrobním kapacitám anebo jinému výstupu průmyslové činnosti. Jestliže tentýž provozovatel provozuje ve stejném zařízení nebo na stejném místě několik činností, které spadají pod totéž označení podle následujícího výčtu, kapacity výstupů z těchto činností se sčítají.
  1. **Energetika**
    - 1.1 Spalovací zařízení o jmenovitém tepelném příkonu větším než 50 MW
    - 1.2 Rafinerie minerálních olejů a plynu
    - 1.3 Koksovací pece
    - 1.4 Zařízení na zplyňování a zkapalňování uhlí
  2. **Výroba a zpracování kovů**
    - 2.1 Zařízení na pražení nebo slinování kovové rudy (včetně siřičkové rudy)
    - 2.2 Zařízení na výrobu surového železa nebo oceli (z prvotních nebo druhotných surovin), včetně kontinuálního lití, o kapacitě větší než 2,5 t za hodinu
    - 2.3 Zařízení na zpracování železných kovů:
      - a) válcovny za tepla o kapacitě větší než 20 t surové oceli za hodinu
      - b) kovárny s buchary o energii větší než 50 kJ na jeden buchar, kde je spotřeba tepelné energie větší než 20 MW
      - c) nanášení ochranných povlaků z roztavených kovů se zpracovávaným množstvím větším než 2 tuny surové oceli za hodinu
    - 2.4 Slévárny železných kovů o výrobní kapacitě větší než 20 tun denně
    - 2.5 Zařízení
      - a) na výrobu surových neželezných kovů z rudy, koncentrátů nebo druhotných surovin metalurgickými, chemickými nebo elektrolytickými postupy
      - b) na tavení, včetně slitinování, neželezných kovů, včetně přetavovaných produktů, (rafinace, výroba odlitků apod.) o kapacitě tavení větší než 4 t denně u olova a kadmia nebo 20 t denně u všech ostatních kovů
    - 2.6 Zařízení na povrchovou úpravu kovů a plastických hmot s použitím elektrolytických nebo chemických postupů, je-li obsah lázní větší než 30 m³
  3. **Zpracování nerostů**
    - 3.1 Zařízení na výrobu cementového slínku v rotačních pecích o výrobní kapacitě větší než 500 t denně nebo na výrobu vápna v rotačních pecích o výrobní kapacitě větší než 50 t denně nebo v jiných pecích o výrobní kapacitě větší než 50 t denně
    - 3.2 Zařízení na výrobu azbestu a produktů na bázi azbestu

- 3.3 Zařízení na výrobu skla, včetně skleněných vláken, o kapacitě tavení větší než 20 t denně
- 3.4 Zařízení na tavení nerostných materiálů, včetně výroby nerostných vláken, o kapacitě tavení větší než 20 t denně
- 3.5 Zařízení na výrobu keramických výrobků vypalováním, zejména krytinových tašek, cihel, žáruvzdorných tvárnic, obkládaček, kameniny nebo porcelánu, o výrobní kapacitě větší než 75 t denně, nebo o kapacitě peci větší než 4 m³ a s hustotou vsázky větší než 300 kg/m³

4. Chemický průmysl

U kategorií činností uvedených v této části se „výrobou“ rozumí výroba v průmyslovém měřítku na základě chemického zpracování látek nebo skupin látek podle výčtu v bodech 4.1 až 4.6

- 4.1 Chemická zařízení na výrobu základních organických chemických látek, jako jsou:
- a) jednoduché uhlovodíky (lineární nebo cyklické, nasycené nebo nenasycené, alifatické nebo aromatické)
  - b) kyslíkaté deriváty uhlovodíků, jako alkoholy, aldehydy, ketony, karboxylové kyseliny, estery, acetáty, ethery, peroxidy, epoxidové pryskyřice
  - c) organické sloučeniny síry
  - d) organické sloučeniny dusíku, jako aminy, amidy, nitroderiváty, nitrily, kyanatany, isokyanatany
  - e) organické sloučeniny fosforu
  - f) halogenderiváty uhlovodíků
  - g) organokovové sloučeniny
  - h) základní plastické hmoty (syntetická vlákna na bázi polymerů, vlákna na bázi celulosy)
  - i) syntetické kaučuky
  - j) barviva a pigmenty
  - k) povrchově aktivní látky
- 4.2 Chemická zařízení na výrobu základních anorganických chemických látek, jako jsou:
- a) plyny, jako čpavek, chlor nebo chlorovodík, fluor nebo fluorovodík, oxidy uhlíku, sloučeniny síry, oxidy dusíku, vodík, oxid siřičitý, karbonylchlorid
  - b) kyseliny, jako kyselina chromová, kyselina fluorovodíková, kyselina fosforečná, kyselina dusičná, kyselina solná, kyselina sírová, oleum, kyselina siřičitá
  - c) zásady, jako hydroxid amonný, hydroxid draselný, hydroxid sodný
  - d) soli, jako chlorid amonný, chlorečnan draselný, uhličitan draselný, uhličitan sodný, perboritan, dusičnan stříbrný
  - e) nekovy, oxidy kovů či jiné anorganické sloučeniny jako karbid vápíku, křemík, karbid křemíku

4.3 Chemická zařízení na výrobu hnojiv na bázi fosforu, dusíku a draslíku (jednoduchých nebo směsných)

4.4 Chemická zařízení na výrobu základních prostředků na ochranu rostlin a biocidů

4.5 Zařízení využívající chemické nebo biologické procesy k výrobě základních farmaceutických produktů

4.6 Chemická zařízení na výrobu výbušnin

5. Nakládání s odpady

Aniž je dotčen článek 11 směrnice 2006/12/ES nebo článek 3 směrnice Rady 91/689/EHS ze dne 12. prosince 1991 o nebezpečných odpadech ⁽¹⁾:

5.1 Zařízení na odstraňování nebo využívání nebezpečných odpadů podle definice uvedené v čl. 1 odst. 4 směrnice 91/689/EHS, jakož i podle definic v přílohách II A a II B (operace R1, R5, R6, R8 a R9) ke směrnici 2006/12/ES, dále zařízení uvedená ve směrnici Rady 75/439/EHS ze dne 16. června 1975 o nakládání s odpadními oleji ⁽²⁾ s kapacitou vyšší než 10 t

5.2 Zařízení na spalování komunálního odpadu (odpad z domácností a z podnikání, průmyslový odpad a odpad z úřadů, který je svou charakteristikou a složením podobný odpadu z domácností) s kapacitou vyšší než 3 t za hodinu

5.3 Zařízení na odstraňování odpadů neklasifikovaných jako nebezpečné podle definice v příloze II A ke směrnici 2006/12/ES pod označením D8 a D9, o kapacitě nad 50 t denně

5.4 Skládky, které přijímají více než 10 t denně nebo mají celkovou kapacitu větší než 25 000 t, s výjimkou skládek inertního odpadu

6. Ostatní činnosti

6.1 Průmyslová zařízení na výrobu:

a) buničiny ze dřeva nebo jiných vláknitých materiálů

b) papíru a lepenky o výrobní kapacitě vyšší než 20 t denně

6.2 Zařízení na předúpravu (operace jako praní, bělení, mercerace) nebo barvení vláken či textilií o kapacitě zpracování vyšší než 10 t denně

6.3 Zařízení na vydělávání kůží a kožešin, jejichž zpracovatelská kapacita je vyšší než 12 t hotových výrobků denně

6.4 a) Jatky o kapacitě porážky vyšší než 50 t denně

b) Zařízení na úpravu a zpracování za účelem výroby potravin

— ze surovin živočišného původu (jiných než mléka) o výrobní kapacitě vyšší než 75 t denně

— ze surovin rostlinného původu o výrobní kapacitě vyšší než 300 t denně (v průměru za čtvrtletí)

c) Zařízení na úpravu a zpracování mléka o kapacitě odebíraného mléka vyšší než 200 t denně (v průměru za rok)

⁽¹⁾ Úř. věst. L 377, 31.12.1991, s. 20. Směrnice naposledy pozměněná nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006 (Úř. věst. L 33, 4.2.2006, s. 1).

⁽²⁾ Úř. věst. L 194, 25.7.1975, s. 23. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2000/76/ES (Úř. věst. L 332, 28.12.2000, s. 91).

- 6.5 Zařízení na odstraňování a zpracování konfiskátů živočišného původu o kapacitě zpracování vyšší než 10 t denně
- 6.6 Zařízení intenzivního chovu drůbeže nebo prasat s prostorem větším než pro:
- a) 40 000 kusů drůbeže
  - b) 2 000 kusů prasat na porážku (vyšší než 30 kg) nebo
  - c) 750 kusů prasnic
- 6.7 Zařízení pro povrchovou úpravu látek, předmětů nebo výrobků, používající organická rozpouštědla, zejména provádějící apreturu, potiskování, pokovování, odmašťování, nepromokavou úpravu, úpravu rozměrů, barvení, čištění nebo impregnaci, o spotřebě rozpouštědel vyšší než 150 kg za hodinu nebo vyšší než 200 t za rok
- 6.8 Zařízení na výrobu uhlíku (vysokoteplotní karbonizací uhlí) nebo elektrografitu vypalováním či grafitizací
-

PŘÍLOHA II

SEZNAM SMĚRNIC PODLE ČL. 19 Odst. 2 a 3 a ČLÁNKU 20

1. Směrnice Rady 87/217/EHS ze dne 19. března 1987 o předcházení a snižování znečištění životního prostředí azbestem
  2. Směrnice Rady 82/176/EHS ze dne 22. března 1982 o mezních hodnotách a jakostních cílech pro vypouštění rtuti z průmyslu elektrolýzy alkalických chloridů
  3. Směrnice Rady 83/513/EHS ze dne 26. září 1983 o mezních hodnotách a jakostních cílech pro vypouštění kadmia
  4. Směrnice Rady 84/156/EHS ze dne 8. března 1984 o mezních hodnotách a jakostních cílech pro vypouštění rtuti z jiných průmyslových oborů, než je elektrolýza alkalických chloridů
  5. Směrnice Rady 84/491/EHS ze dne 9. října 1984 o mezních hodnotách a jakostních cílech pro vypouštění hexachlorcyklohexanu
  6. Směrnice Rady 86/280/EHS ze dne 12. června 1986 o mezních hodnotách a jakostních cílech pro vypouštění některých nebezpečných látek uvedených v seznamu I přílohy směrnice 76/464/EHS
  7. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/76/ES ze dne 4. prosince 2000 o spalování odpadů
  8. Směrnice Rady 92/112/EHS ze dne 15. prosince 1992 o postupech harmonizace programů snižování a úplného vyloučení znečišťování odpady z průmyslu oxidu titaničitého
  9. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/80/ES ze dne 23. října 2001 o omezení emisí některých znečišťujících látek do ovzduší z velkých spalovacích zařízení
  10. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/11/ES ze dne 15. února 2006 o znečišťování některými nebezpečnými látkami vypouštěnými do vodního prostředí Společenství
  11. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/12/ES ze dne 5. dubna 2006 o odpadech
  12. Směrnice Rady 75/439/EHS ze dne 16. června 1975 o nakládání s odpadními oleji
  13. Směrnice Rady 91/689/EHS ze dne 12. prosince 1991 o nebezpečných odpadech
  14. Směrnice Rady 1999/31/ES ze dne 26. dubna 1999 o skládkách odpadů
-

PŘÍLOHA III

ORIENTAČNÍ SEZNAM NEJDŮLEŽITĚJŠÍCH ZNEČIŠŤUJÍCÍCH LÁTEK, KTERÉ JE TŘEBA BRÁT V ÚVAHU PŘI STANOVOVÁNÍ MEZNÍCH HODNOT EMISÍ**Ovzduší**

1. Oxid siřičitý a jiné sloučeniny síry
2. Oxidy dusíku a jiné sloučeniny dusíku
3. Oxid uhelnatý
4. Těkavé organické sloučeniny
5. Kovy a jejich sloučeniny
6. Prach
7. Azbest (suspendované částice, vlákna)
8. Chlor a jeho sloučeniny
9. Fluor a jeho sloučeniny
10. Arzen a jeho sloučeniny
11. Kyanidy
12. Látky a přípravky, u nichž bylo prokázáno, že při přenosu vzduchem mají karcinogenní nebo mutagenní účinky nebo vlastnosti, které mohou ovlivnit reprodukci
13. Polychlorované dibenzodioxiny a polychlorované dibenzofurany

Voda

1. Organické sloučeniny halogenů a látky, které mohou ve vodném prostředí tyto sloučeniny vytvářet
  2. Organické sloučeniny fosforu
  3. Organické sloučeniny cínu
  4. Látky a přípravky, u nichž bylo prokázáno, že ve vodním prostředí nebo při přenosu vodním prostředím mají karcinogenní nebo mutagenní účinky nebo vlastnosti, které mohou ovlivnit reprodukci
  5. Perzistentní uhlovodíky a perzistentní a bioakumulovatelné toxické organické látky
  6. Kyanidy
  7. Kovy a jejich sloučeniny
  8. Arzen a jeho sloučeniny
  9. Biocidy a přípravky na ochranu rostlin
  10. Materiály v suspenzi
  11. Látky, které přispívají k eutrofizaci (zejména dusičnany a fosforečnany)
  12. Látky s nepříznivým vlivem na kyslíkovou bilanci (a mohou být měřeny – BSK, CHSK atd.)
-

PŘÍLOHA IV

Při určování nejlepší dostupné techniky odpovídající definici v čl. 2 bodu 12 obecně nebo v určitých případech se zřetelem k očekávaným nákladům a přínosům plánovaného opatření a se zřetelem k zásadám prevence a předběžné opatrnosti je třeba vzít v úvahu:

1. použití nízkoodpadní technologie;
  2. použití látek méně nebezpečných;
  3. podporu využívání a recyklace látek, které vznikají nebo se používají v technologickém procesu, případně využívání a recyklaci odpadu;
  4. srovnatelné procesy, zařízení či provozní metody, které již byly úspěšně vyzkoušeny v průmyslovém měřítku;
  5. technický rozvoj a vývoj vědeckých poznatků;
  6. charakter, účinky a množství příslušných emisí;
  7. předpokládané termíny spuštění nových nebo stávajících zařízení;
  8. dobu potřebnou k zavedení nejlepší dostupné techniky;
  9. spotřebu a druh surovin (včetně vody) používaných v technologickém procesu a energetickou náročnost;
  10. požadavek prevence nebo omezení na minimum celkových účinků emisí na životní prostředí i na stupeň rizika jeho ohrožení;
  11. požadavek prevence havárií a minimalizace jejich následků pro životní prostředí;
  12. informace zveřejňované Komisí podle čl. 17 odst. 2 druhého pododstavce nebo mezinárodními organizacemi.
-

PŘÍLOHA V

ÚČAST VEŘEJNOSTI NA ROZHODOVÁNÍ

1. Následující informace se sdělují veřejnosti (prostřednictvím veřejného oznámení nebo jinými vhodnými prostředky jako například elektronickými médii, jsou-li k dispozici) v počátečním stadiu rozhodovacího procesu nebo nejpozději, jakmile je možné tyto informace rozumně poskytnout:
    - a) žádost o povolení nebo případně návrh na aktualizaci povolení nebo podmínek povolení podle čl. 15 odst. 1, včetně popisu prvků uvedených v čl. 6 odst. 1;
    - b) případně skutečnost, že rozhodnutí podléhá posouzení vnitrostátních nebo přeshraničních vlivů na životní prostředí nebo konzultacím mezi členskými státy podle článku 18;
    - c) údaje o příslušných orgánech odpovědných za vydávání rozhodnutí, o orgánech, od kterých je možné obdržet příslušné informace, a o orgánech, na které se lze obracet s připomínkami či dotazy, a také údaje o lhůtách pro podávání připomínek či dotazů;
    - d) povaha možných rozhodnutí nebo návrh rozhodnutí, je-li k dispozici;
    - e) případně údaje o návrhu na aktualizaci povolení nebo podmínek povolení;
    - f) informace o tom, kdy, kde a jakým způsobem budou příslušné informace zpřístupněny;
    - g) podrobné podmínky účasti veřejnosti a konzultací stanovené podle bodu 5.
  2. Členské státy zajistí, aby dotčené veřejnosti byly v přiměřených lhůtách zpřístupněny tyto informace:
    - a) v souladu s vnitrostátními právními předpisy hlavní zprávy a doporučení adresované příslušnému orgánu nebo orgánům v době, kdy byla dotčená veřejnost informována v souladu s bodem 1;
    - b) v souladu s ustanoveními směrnice 2003/4/ES informace neuvedené v bodě 1, které jsou významné pro rozhodnutí podle článku 8 a které jsou dostupné až po informování dotčené veřejnosti v souladu s bodem 1.
  3. Dotčená veřejnost má právo předkládat příslušnému orgánu připomínky a stanoviska před přijetím rozhodnutí.
  4. Při rozhodování musí být náležitě přihlédnuto k výsledkům konzultací konaných podle této přílohy.
  5. Podrobné podmínky informování veřejnosti (například formou vývěsek v určité oblasti nebo oznámeními v místním tisku) a konzultací se dotčenou veřejností (například písemným vyjádřením nebo veřejnou anketou) stanoví členské státy. Pro jednotlivé fáze se stanoví přiměřené lhůty tak, aby bylo dost času na informování veřejnosti a aby dotčená veřejnost měla dost času na přípravu a účinnou účast na rozhodování ve věcech životního prostředí podle ustanovení této přílohy.
-

PŘÍLOHA VI

ČÁST A

Zrušená směrnice a její následné změny (uvedené v článku 22)

Směrnice Rady 96/61/ES (Úř. věst. L 257, 10.10.1996, s. 26).	
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/35/ES (Úř. věst. L 156, 25.6.2003, s. 17).	pouze článek 4 a příloha II
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES (Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32).	pouze článek 26
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).	pouze bod 61 přílohy III
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006 (Úř. věst. L 33, 4.2.2006, s. 1).	pouze čl. 21 odst. 2

ČÁST B

Lhůty pro provedení ve vnitrostátním právu (uvedené v článku 22)

Směrnice	Lhůta pro provedení
96/61/ES	30. října 1999
2003/35/ES	ze dne 25. června 2005
2003/87/ES	ze dne 31. prosince 2003

PŘÍLOHA VII

SROVNÁVACÍ TABULKA

Směrnice 96/61/ES	Tato směrnice
Článek 1	Článek 1
Článek 2, návětí	Článek 2, návětí
Čl. 2 body 1 až 9	Čl. 2 body 1 až 9
Čl. 2 bod 10 písm. a)	Čl. 2 bod 10
Čl. 2, bod 10 písm. b)	Čl. 2 bod 11
Čl. 2, bod 11, první pododstavec, návětí	Čl. 2 bod 12 první pododstavec, návětí
Čl. 2 bod 11 první pododstavec první odrážka	Čl. 2 bod 12 první pododstavec písm. a)
Čl. 2 bod 11 první pododstavec druhá odrážka	Čl. 2 bod 12 první pododstavec písm. b)
Čl. 2 bod 11 první pododstavec třetí odrážka	Čl. 2 bod 12 první pododstavec písm. c)
Čl. 2 bod 11 druhý pododstavec	Čl. 2 bod 12 druhý pododstavec
Čl. 2 bod 12	Čl. 2 bod 13
Čl. 2 bod 13	Čl. 2 bod 14
Čl. 2 bod 14	Čl. 2 bod 15
Čl. 3 první pododstavec	Čl. 3 odst. 1
Čl. 3 druhý pododstavec	Čl. 3 odst. 2
Článek 4	Článek 4
Článek 5	Článek 5
Čl. 6 odst. 1 první pododstavec návětí	Čl. 6 odst. 1 první pododstavec návětí
Čl. 6 odst. 1 první pododstavec první až desátá odrážka	Čl. 6 odst. 1 první pododstavec písm. a) až j)
Čl. 6 odst. 1 druhý pododstavec	Čl. 6 odst. 1 druhý pododstavec
Čl. 6 odst. 2	Čl. 6 odst. 2
Článek 7 až 12	Článek 7 až 12
Čl. 13 odst. 1	Čl. 13 odst. 1
Čl. 13 odst. 2 návětí	Čl. 13 odst. 2 návětí
Čl. 13 odst. 2 první až čtvrtá odrážka	Čl. 13 odst. 2 písm. a) až d)
Čl. 14 návětí	Čl. 14 návětí
Čl. 14 první až třetí odrážka	Čl. 14 písm. a) až c)
Čl. 15 odst. 1 první pododstavec návětí	Čl. 15 odst. 1 první pododstavec návětí
Čl. 15 odst. 1 první pododstavec první až třetí odrážka	Čl. 15 odst. 1 první pododstavec písm. a) až c)
Čl. 15 odst. 1 druhý pododstavec	Čl. 15 odst. 1 druhý pododstavec
Čl. 15 odst. 2	Čl. 15 odst. 2
Čl. 15 odst. 4	Čl. 15 odst. 3
Čl. 15 odst. 5	Čl. 15 odst. 4
Čl. 15a, první pododstavec, návětí a závěrečná slova	Čl. 16 odst. 1
Čl. 15a první pododstavec písm. a) a b)	Čl. 16 odst. 1 písm. a) a b)

Směrnice 96/61/ES	Tato směrnice
Čl. 15a druhý pododstavec	Čl. 16 odst. 2
Čl. 15a třetí pododstavec, první a druhá věta	Čl. 16 odst. 3 první pododstavec
Čl. 15a třetí pododstavec, třetí věta	Čl. 16 odst. 3 druhý pododstavec
Čl. 15a čtvrtý pododstavec	Čl. 16 odst. 4 první pododstavec
Čl. 15a pátý pododstavec	Čl. 16 odst. 4 druhý pododstavec
Čl. 15a šestý pododstavec	Čl. 16 odst. 5
Článek 16	Článek 17
Článek 17	Článek 18
Čl. 18 odst. 1 úvodní a závěrečná slova	Čl. 19 odst. 1
Čl. 18 odst. 1 první a druhá odrážka	Čl. 19 odst. 1 písm. a) a b)
Čl. 18 odst. 2 první pododstavec	Čl. 19 odst. 2
Čl. 18 odst. 2 druhý pododstavec	Čl. 19 odst. 3
Článek 19	—
Čl. 20 odst. 1	Článek 20 odst. 1
Čl. 20 odst. 2	Čl. 20 odst. 2
Čl. 20 odst. 3 první pododstavec	Čl. 20 odst. 3 první pododstavec
Čl. 20 odst. 3 druhý pododstavec	—
Čl. 20 odst. 3 třetí pododstavec	Čl. 20 odst. 3 třetí pododstavec
Čl. 21 odst. 1	—
Čl. 21 odst. 2	Článek 21
—	Článek 22
Článek 22	Článek 23
Článek 23	Článek 24
Příloha I	Příloha I
Příloha II	Příloha II
Příloha III	Příloha III
Příloha IV	Příloha IV
Příloha V	Příloha V
—	Příloha VI
—	Příloha VII